

РЕШЕНИЕ

№ 5774

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5270** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/, чрез Е. М. срещу Решение № 1558/03.05.2022 г., постановено по НАХД № 16724/2021 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 106-и състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 126/17.08.2018 г., издадено от председателя на Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на „Вивика“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 335 и чл. 336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ размер на 500 лева за нарушение по чл. 261, ал. 1 от ЗЕС.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Касаторът не споделя извода на районния съд за липса на доказана компетентност актосъставителя. Счита и за незаконосъобразен извода, че не е ясно дали нарушението е било предназначено за целите на директния маркетинг. Твърди, че в случая чл. 28 от ЗАНН не може да бъде приложим. Моли за отмяна на съдебното решение, а НП да бъде потвърдено. Към жалбата е представена Заповед № КВ-10 от 15.01.2018 г.

В съдебно заседание касаторът – КРС се представлява от юрк. М., който поддържа

жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. По делото е представено и прието писмено доказателства – Заповед на министър – председателя / л. 8/

Ответникът - „Вивика“ ЕООД в съдебно заседание не се представява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представява от прокурор К., който счита касационната жалба за основателна и доказана.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

С Решение № 6702/15.11.2021 г. по КНАХД № 5565/2021 г. по описа на АССГ, X. касационен състав е отменено Решение от 15.03.2021 г. по НАХД № 1941/2019 г. по описа на СРС, НО, 97 състав и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС със задължителни указания по прилагане на процесуалния закон.

С акт за установяване на административно нарушение № П- 247/13.07.2018 г., съставен от С. П. – инспектор в ГД „Контрол на съобщенията“ при КРС и в присъствието на свидетелите А. И. и В. Х. е констатирано, че на 16.04.2018 г. жалбоподателят „Вивика“ ЕООД е осъществил от стационарен телефонен номер [ЕИК] повикване за целите на директния маркетинг и реклама с цел представяне и предлагане на услугите на търговско дружество „Аксес Файнингс“ ООД до телефонен номер [ЕГН], чийто абонат е лицето В. Х. без да е получил предварителното съгласие на абоната. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 261, ал. 1, изр. 1 ЗЕС, като препис от него е връчен на същата дата на упълномощен представител на дружеството. Въз основа на горепосочения акт е издадено процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че НП е издадено при допуснато съществено процесуално нарушение, от категорията на абсолютните, довело до ограничаване правото на защита на дружеството, доколкото не е доказана компетентността на лицето Р. Ж., постановило същото. Съдът е приел още, че в АУАН и НП липсва конкретика относно естеството на вмененото нарушение. Съдът е достигнал до извод, че в АУАН и НП липсва конкретика относно естеството на осъщественото повикване, за да се достигне до извод, че същото е било предназначено за целите на директния маркетинг и реклама.

Решението е правилно като краен резултат.

Неправилен е извода на районния съд, че в случая е недоказана компетентността на лицето, издало процесното НП. По делото са представени Заповед № КВ-10 от 15.01.2018 г. /л. 9/ и Заповед на министър – председателя /л. 8/, видно от които към датата на издаване на НП, лицето Р. Ж. е назначено на длъжността – председател на КРС, поради което следва да се направи извод, че както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от

компетентни държавни органи в рамките на предоставените им правомощия, като са спазени изискванията за материална и местна компетентност. Посочените процесуални документи са съобразени с изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като съдържат посочените в разпоредбите реквизити и съдът не констатира съществени процесуални нарушения при тяхното издаване.

В случая обаче настоящата касационна съдебна инстанция споделя извода на районния съд, че описанието на нарушението вменено на дружеството е изключително лаконично. Последното води до извод, че АУАН и НП са издадени при нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Задължение на актосъставителя, съответно на административнонаказващия орган е да направи описание на извършеното нарушение и на обстоятелствата, при които е било извършено, което е свързано с установяването на кръга на доказателствено релевантните факти, преценка на правилната квалификация на нарушението, преценка на материалната компетентност на наказващия орган, преценка на конкретната степен на обществена опасност на деянието и неговия извършител и не на последно място осигуряване на възможност за нарушителя да разбере фактическите и правните рамки на административното обвинение.

Допуснатите съществени процесуални нарушения в хода на административно наказателното производство са такива, че не могат да бъдат преодолени в хода на съдебното оспорване, поради което правилно и законосъобразно СРС е отменил процесното НП.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1558/03.05.2022 г., постановено по НАХД № 16724/2021 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.